

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันอังคารที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

โดย สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันอังคารที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) โดยมี นายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ จำนวน ๑๐ คน เป็นเวลาพอสมควร

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ไม่มี)
(๒) รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)
(๓) กระทู้ถาม	(ไม่มี)
(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	จำนวน ๑ เรื่อง

- รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการบริหารและจัดการเดินรถ
ในโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ซึ่งคณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการคมนาคม (พลเอก ยอดยุทธ บุญญาธิการ) ได้เสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวเป็นการขนส่งมวลชนระบบราง เส้นทางแรกของกรุงเทพมหานครที่เปิดให้บริการแก่ประชาชน รถไฟฟ้าสายสีเขียวเป็นเส้นทางที่ผ่านพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของกรุงเทพฯ สามารถช่วยอำนวยความสะดวก ลดปริมาณการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล

และลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน โดยการบริหารและจัดการเดินรถโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (กทม.) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) บริษัท กรุงเทพธนาคม จำกัด และบริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BTSC) ซึ่งขณะนี้ โครงการฯ กำลังประสบปัญหาจากหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องขาดการบูรณาการทั้งในด้านข้อมูล และการทำงานร่วมกัน จึงก่อให้เกิดปัญหาและเป็นประเด็นทางสังคม คือ การขยายสัญญาสัมปทาน โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวให้แก่บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือ BTSC อีก ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๓ – ๒๖๐๒) ภายใต้เงื่อนไขให้บริษัท BTSC รับภาระหนี้สินทั้งหมดของโครงการฯ ส่วนต่อขยายที่ ๒ ช่วงหมอชิต – สะพานใหม่ – คูคต (ช่วงเขียวเหนือ) และช่วงแบริ่ง – สมุทรปราการ (ช่วงเขียวใต้) แทนกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีผู้เสนอความคิดเห็นต่อกรณีขยายสัญญาสัมปทานและกรณีไม่ขยายสัญญาสัมปทาน นอกจากนี้ ยังมีการเชื่อมโยงไปยังประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง ได้แก่ ประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่ง ประเด็นการจัดการทรัพย์สินและภาระหนี้สิน ตลอดจนประเด็นอัตราค่าโดยสารที่กระทบ ต่อภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนผู้ใช้บริการ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน ของการบริหารจัดการโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และผลประโยชน์ที่ประเทศชาติควรจะได้รับ จากการพิจารณาศึกษาคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรหาข้อยุติโดยเร็วว่าจะดำเนินการต่อสัญญาสัมปทานให้กับบริษัท BTSC หรือไม่ และในกรณี ที่เลือกรูปแบบที่จะรอให้สัญญาสัมปทานหมดอายุลงในปี พ.ศ. ๒๕๗๒ แล้วจึงดำเนินการประมูลตาม พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนฯ จะต้องพิจารณาในการว่าจ้างบริษัท BTSC เป็นผู้ให้บริการเดินรถ กรณีนี้จะต้องมีการจัดเก็บค่าโดยสารจากการเดินทางในส่วนต่อขยายที่ ๒ ทั้งส่วนเหนือและใต้อย่างน้อย ส่วนละ ๒๕ บาท โดยมีการเก็บค่าแรกเข้าเพียงครั้งเดียวจะทำให้ผู้โดยสารที่เดินทางจากคูคต ถึงสมุทรปราการเสียค่าโดยสารเท่ากับ ๑๐๙ บาท ซึ่งสูงกว่าราคาที่จะจัดเก็บจากกรณีที่มีการต่อสัญญา สัมปทานให้กับบริษัท BTSC ซึ่งจะเสียค่าโดยสารเพียง ๖๕ บาทตลอดสาย อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งดำเนินการระบบตัวร่วม กรุงเทพมหานครควรเร่งดำเนินการจัดเก็บค่าโดยสารโครงการรถไฟฟ้า สายสีเขียว ส่วนต่อขยายที่ ๒ ช่วงหมอชิต-สะพานใหม่-คูคต (ช่วงเขียวเหนือ) และช่วงแบริ่ง-สมุทรปราการ (ช่วงเขียวใต้) เพื่อนำมาเป็นรายได้ในการแบ่งเบาภาระหนี้สินที่กรุงเทพมหานครมีต่อบริษัท BTSC สำหรับในกรณีไม่ขยายสัมปทาน การจัดการภาระหนี้สินของกรุงเทพมหานครที่รับโอนมาจากการรถไฟฟ้า ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ในช่วงปี ๒๕๖๕ ถึงปี ๒๕๗๒ รัฐบาลควรสนับสนุนภาระหนี้ดังกล่าว ให้กับกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ภาระหนี้สินระหว่างบริษัท BTSC และกรุงเทพมหานครที่เกิดจากการ จ้างเดินรถ รัฐบาลและกรุงเทพมหานครควรเร่งดำเนินการทบทวน ตรวจสอบเพื่อหาข้อยุติร่วมกับรัฐบาล ในการชำระหนี้ว่าจะดำเนินการอย่างไร

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปราย แสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า การบริหารจัดการรถไฟฟ้าสายสีเขียวเป็นปัญหาที่เกิดจากการตีความ กฎหมายที่แตกต่างกันจึงขอสอบถามว่า หากโอนการบริหารจัดการกลับไปให้ รฟม. ดำเนินการจะติดขัดข้อ กฎหมายประการใดหรือไม่ และการดำเนินการระบบตัวร่วมเหตุใดจึงไม่สามารถดำเนินการได้ เป็นปัญหาข้อกฎหมายหรือนโยบาย จากกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากรุงเทพมหานครกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อเท็จจริง เป็นประการใด อีกทั้งในปัจจุบันไม่สามารถเก็บค่าโดยสารในเส้นทางเดินรถบางช่วงได้เพราะเหตุใด

นอกจากนี้จากการศึกษาของคณะกรรมการ การขยายสัญญาสัมปทานจากปี ๒๕๗๓ ถึงปี ๒๖๐๒ ให้กับเอกชนเพียงรายเดียวขัดกับหลักการแห่งพระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

ประธานคณะกรรมการการคมนาคม (พลเอก ยอดยุทธ บุญญาธิการ) และคณะทำงาน (นายกิตติ เอกวัลลภ) ได้ชี้แจงประเด็นข้อสังเกตของสมาชิกวุฒิสภา สรุปได้ว่า เนื่องจากโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ ส่วนสัมปทานเส้นหลัก ส่วนต่อขยายที่ ๑ และส่วนต่อขยายที่ ๒ ซึ่งตามสัญญาการบริหารจัดการส่วนสัมปทานเส้นหลักและส่วนต่อขยายที่ ๑ จะเป็นของกรุงเทพมหานคร ดังนั้นข้อเสนอให้โอนส่วนต่อขยายที่ ๒ คืนกลับไป รฟม. ในอนาคตก็จะเกิดปัญหาความต่อเนื่องในการเดินทางของประชาชนที่ต้องต่อรถขบวนใหม่และต้องเสียค่าแรกเข้า เพราะการบริหารจัดการต่างบริษัทกัน ดังนั้น การโอนกลับไป รฟม. จึงไม่เกิดประโยชน์กับประชาชน สำหรับกรณีกรุงเทพมหานครกระทำผิดกฎหมายที่ไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ เรื่องนี้เป็นปัญหาการตีความกฎหมาย เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันยังคงมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย อย่างไรก็ตาม บางฝ่ายก็มีความกังวลต่อการที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการร่วมลงทุนฯ ดังกล่าว สำหรับระบบตั๋วร่วมได้มีการดำเนินการแล้ว โดยเป็นการใช้ตั๋วร่วมระหว่างรถไฟฟ้าสายสีแดง สายสีม่วง และสายสีน้ำเงิน สำหรับสายสีเขียวยังไม่มีข้อยูติเรื่องค่าแรกเข้าซึ่งเป็นปัญหาเรื่องผลประโยชน์ของผู้รับสัมปทาน การดำเนินการจึงต้องพิจารณาตามข้อสัญญา จะออกกฎระเบียบเพื่อแก้ไขปัญหาโดยไม่คำนึงถึงข้อสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้ไม่ได้ โดยที่การโอนทรัพย์สินและหนี้สินของ รฟม. ให้กับกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการไปบางส่วนแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างรอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสภากรุงเทพมหานครพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

(ไม่มี)

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

จำนวน ๒ เรื่อง

๖.๑ รายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (นายเทพสุ บวรโชติदार) กับคณะ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม

จากนั้น คณะกรรมการการกฤษฎาหมาย การยุติธรรม และการตำรวจ ซึ่งได้รับมอบหมายจากประธานวุฒิสภาให้พิจารณาศึกษารายงานดังกล่าว โดยกรรมการ (นายณรงค์ รัตนานุกูล) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า จากการพิจารณาศึกษาแบ่งส่วนสำคัญออกเป็น ๕ ส่วน ได้แก่ ๑) ภาพรวมขององค์กร พบว่ายังมีปัญหาอัตรากำลังคนไม่เพียงพอต่อภาระงานที่เพิ่มขึ้น เห็นควรให้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ควรพัฒนาเทคโนโลยีรวมถึงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ และสนับสนุนข้อมูลเพื่อช่วยในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งเกิดจากธุรกรรมการเงินดิจิทัล โดยให้สำนักงาน ป.ป.ง. เป็นหน่วยงานหลัก ๒) เห็นควรปรับปรุงกฎหมาย โดยให้คณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของกรรมการในคณะต่าง ๆ เพิ่มเติมโดยต้องไม่เป็นผู้เสื่อมเสียทางคุณธรรมหรือจริยธรรมเป็นที่ประจักษ์ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ๓) ผลการปฏิบัติงานในด้านการป้องกันการฟอกเงินและการปราบปรามการฟอกเงิน สารสำคัญของยุทธศาสตร์ที่ ๒ ที่สำนักงาน ป.ป.ง. มุ่งยกระดับการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลคือผลการวิเคราะห์ธุรกรรมทางการเงินนำไปสู่การดำเนินคดีตามกฎหมายประกอบกับมีหน่วยงานหลายหน่วยงานรายงานธุรกรรมทางการเงินมายังสำนักงาน ป.ป.ง. ซึ่งข้อมูลธุรกรรมเหล่านั้นอาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายอื่น ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ง. ควรแก้ไขข้อจำกัดและกำหนดแนวทางในการเพิ่มบทบาทในฐานะหน่วยงานกลางด้านข้อมูลทางการเงินที่จะสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ทั้งนี้มีข้อจำกัดเพียงดำเนินการตามที่มีการร้องขอเท่านั้น แต่จะต้องเป็นการดำเนินการในเชิงรุกเมื่อเห็นว่าธุรกรรมทางการเงินใดจะเป็นประโยชน์ต่อการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๔) รายงานฐานะทางการเงินของสำนักงาน ป.ป.ง. ตามมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้มีกองทุนป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยไม่ต้องนำรายได้ส่งคลัง ปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ง. จัดทำรายงานการเงินของกองทุนดังกล่าวแยกต่างหากจากรายงานการเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เห็นว่าควรนำรายการบัญชีของกองทุนดังกล่าวที่สนับสนุนโครงการต่าง ๆ จำนวน ๒๑ โครงการ มาแสดงรวมในรายงานฐานะการเงิน ส่วนที่ ๔ ของรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยแสดงถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยไม่ต้องใช้งบประมาณของแผ่นดินก็จะช่วยแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการบังคับใช้กฎหมายฟอกเงินได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ๕) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างและอัตรากำลัง ซึ่งขณะนี้สำนักงาน ป.ป.ง. ขอจัดตั้งกองเพิ่มเติม จำนวน ๔ กองยังอยู่ระหว่างดำเนินการ จึงเห็นว่าในระหว่างที่สำนักงาน ป.ป.ง. ยังไม่ได้รับอนุมัติตามคำขอ อาจแก้ปัญหาเรื่องอัตรากำลัง โดยใช้เงินจากกองทุนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อาจให้เอกชนดำเนินการในงานบางประเภทโดยใช้ outsource ที่มีความชำนาญหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นดำเนินการได้ นอกจากนี้ในการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสู่มาตรฐานสากล พบว่า ปัญหาหลักคือการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบและการจัดทำข้อตกลงในเรื่องต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอยู่ระหว่างปรับปรุงฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อประชาชน สำนักงาน ป.ป.ง. จึงควรเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาการฟอกเงิน อีกทั้งควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการฟอกเงินเกี่ยวกับการแบ่งทรัพย์สินกับหน่วยงานต่างประเทศ และทำงานในเชิงรุก อาทิ การฟอกเงินในความผิดอาญาอื่น ๆ แม้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานตามที่กฎหมายกำหนด แต่เป็นการฟอกเงิน ควรให้หน่วยงานเร่งดำเนินการในความผิดนั้น ๆ ด้วย เพื่อตัดวงจรอาชญากรรมทั้งหมด ที่เกี่ยวข้องกับฟอกเงิน สำนักงาน ปปง. จึงควรให้มีการสืบสวนดำเนินคดีความผิดฐานอื่น ๆ ด้วย เพราะขบวนการกระทำผิดฐานฟอกเงินส่วนใหญ่ประกอบด้วยอาชญากรรมหลายด้าน

ภายหลังที่คณะกรรมการได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุม ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็นและมีข้อเสนอแนะ สรุปได้ว่า จากการที่ประเทศไทย ต้องดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ โดยหน้าที่ในการ ดำเนินคดีและติดตามทรัพย์สินคืน เป็นของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ซึ่งขณะนี้ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้ดำเนินการ ผลักดันเพื่อให้มีร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองติดตามทรัพย์สินของแผ่นดินคืนจากการทุจริต พ.ศ. .... ขณะนี้อยู่ ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในการดำเนินการของทั้ง ๒ หน่วยงาน ได้ประสาน การทำงานกันอย่างไร พบปัญหาหรืออุปสรรคและมีแนวทางแก้ไข รวมถึงสมควรจะปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพมากขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้ สำนักงาน ปปง. ควรเพิ่มโครงการ ที่สนับสนุนการป้องกันที่จะไม่ให้เกิดการกระทำความผิดที่เชื่อมโยงการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง นอกจากกิจกรรมที่ทำอยู่เดิม เพื่อให้ สามารถลดจำนวนคดีลงได้ ควรปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่เข้าถึงกลุ่มและตัวบุคคลได้โดยตรง อาจเปิดช่องทางแสดงความคิดเห็นให้เข้าถึงง่าย มีระบบเก็บข้อมูลที่มีความปลอดภัยทั้งข้อมูลและผู้แจ้ง เบาะแส นอกจากนี้ สำนักงาน ปปง. ควรเน้นทำงานเชิงรุก มีการกำหนดตัวชี้วัดในเชิงบวก เพื่อสามารถ ประเมินได้ว่าบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ที่สำนักงาน ปปง. ตั้งไว้ ในส่วนของบุคลากรควรมีการพิจารณา ผลงานและความสามารถเป็นรายบุคคลเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาความก้าวหน้า อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่ม ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนการดำเนินคดีฐานฟอกเงินที่ส่งผลให้เกิดการยึดทรัพย์สินให้ปรากฏไว้ในรายงานด้วย

จากนั้น รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (นายเทพสุ บวรโชติदार) ได้ตอบชี้แจงในประเด็นสำคัญ สรุปได้ว่า กรณีคดีเจ้าหน้าที่ทุจริต เป็นความผิดมูลฐาน ตามมาตรา ๓ (๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในส่วนของการดำเนินการจะยื่นคำร้องให้ทรัพย์สิน ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ถ้าไม่มีความผิดมูลฐานอย่างชัดเจน จะไม่ต้องพิจารณาในเรื่องของทรัพย์สิน หากเป็นกรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้มูลหรือรับเรื่องไว้ตรวจสอบ ถือเป็นความผิดโดยชัดเจน สำนักงาน ปปง. จะดำเนินการตั้งรูปคดี และดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ในส่วนความร่วมมือระหว่าง สำนักงาน ปปง. กับสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ (๓) บัญญัติเรื่องการรับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นหรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ ส่วนมาตรา ๒๑/๑ กรณีข้อมูลเป็นความลับทางราชการการรับส่งต้องใช้ความระมัดระวัง หากไม่ระวังจะมีบทกำหนดโทษ ไว้ในการประสานงานกัน จึงต้องสอบถามให้เข้ากับความผิดตามมูลฐานที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่นในปี ๒๕๖๔ สำนักงาน ปปง. และสำนักงาน ป.ป.ช. ร่วมกันดำเนินคดีและติดตามยึดอายัด ทรัพย์สินในประเทศสิงคโปร์ มีคำสั่งยึดอายัด การติดตามทรัพย์สินในต่างประเทศจำเป็นต้องผ่านระบบ

สารสนเทศเพื่อการประเมินความเสี่ยงและการบริหารจัดการคดีของผู้มีหน้าที่รายงาน (Risk Assessment and Case Management for Reporting Entities System (AMRAC) ใช้ระยะเวลาานาน จึงต้องทำสนธิสัญญา แบ่งปันทรัพย์สินกับต่างประเทศ ส่วนการติดตามทรัพย์สินจากคำสั่งศาล ซึ่งในส่วนนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการ และสำนักงาน ปปง. เป็นผู้ดำเนินการยื่นคำร้องให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ปปง. มีแนวทางแก้ไขปัญหาโดยเสนอปรับปรุงกฎหมายให้มีการริบทรัพย์สินมูลค่าตามความผิดมูลฐาน ในส่วนการริบทรัพย์สินตามมูลค่า อาทิ ประมวลยาเสพติด และพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้การแบ่งปันทรัพย์สินสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว การผลักดันกฎหมายว่าด้วยข้อมูลผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริง เนื่องจากเป็นการอนุมัติตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตและเพื่อสร้างความโปร่งใสให้กับนิติบุคคล ป้องกันการใช้นิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในการฟอกเงิน และควรแก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับการฮั้วประมูลเพิ่มเป็นความผิดมูลฐาน ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำหรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอื่น ๆ สำนักงาน ปปง. ขอรับไปเพื่อปรับปรุงการจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาในปีถัดไป

ที่ประชุมพิจารณารับทราบ

๖.๒ รายงานผลการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณารายงานผลการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ของที่ประชุมวุฒิสภา รองผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (นางจินดารัตน์ วิริยะทวีกุล) กับคณะ ได้เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภา

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง ซึ่งประธานวุฒิสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษารายงานดังกล่าว โดยรองประธานคณะกรรมการการ คนที่ห้า (นายปิยพันธุ์ นิมนานเหมินท์) ได้แถลงผลการพิจารณาต่อที่ประชุมสรุปได้ว่า หนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๖๔ อยู่ที่ร้อยละ ๕๘.๑๕ และ ณ สิ้นเดือนเมษายนของปีงบประมาณ ๒๕๖๕ อยู่ที่ร้อยละ ๖๐.๘๑ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของ GDP ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ อีกทั้งการบริหารหนี้สาธารณะเป็นไปตามกรอบการบริหารหนี้สาธารณะภายใต้พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ นอกจากนี้ กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ได้ติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาและโครงการอื่น ๆ ที่ไม่ใช่โครงการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ปรากฏว่า โครงการส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามเป้าหมาย กล่าวคือ ระดับ A (พึงพอใจมากที่สุด หรือดีมาก) จำนวน ๖ โครงการ ระดับ B (พึงพอใจมาก หรือดี) จำนวน ๙ โครงการ และระดับ C (พึงพอใจ หรือพอใช้) จำนวน ๘ โครงการ ทั้งนี้ คณะกรรมการการได้รายงานความคืบหน้าผลการดำเนินงานตามข้อสังเกตของวุฒิสภา ในการพิจารณารายงานผลการดำเนินการ

ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยพบว่ากระทรวงการคลังได้มีการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ โดยคำนึงถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ อีกทั้งได้มีการเร่งรัดติดตามประเมินผลโครงการที่ใช้เงินกู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ใช้เงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมถึงได้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเกี่ยวกับการกู้เงินให้ประชาชนได้รับทราบในเวลาที่เหมาะสม เป็นระบบ ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน อีกทั้งเห็นว่า ปัจจุบันระดับหนี้สาธารณะยังไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านการคลังเนื่องจากรัฐบาลยังคงมีความสามารถในการชำระหนี้ (Debt affordability) และการชำระหนี้ในแต่ละปีงบประมาณนั้น กระทรวงการคลังและรัฐวิสาหกิจได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อชำระหนี้ที่เป็นต้นเงินกู้และดอกเบี้ยที่ครบกำหนดชำระซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย นอกจากนี้ พบว่าหนี้ของรัฐบาลไทยยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว รวมถึงสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ของประเทศไทยยังอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่ม ASEAN และประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน ประกอบกับหนี้ส่วนใหญ่เป็นหนี้เงินกู้ในประเทศ ความเสี่ยงอันเกิดจากผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินอยู่ในระดับต่ำ และการกำหนดนิยามของคำว่า “หนี้สาธารณะ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดไว้ค่อนข้างกว้างกว่าบางประเทศ โดยครอบคลุมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจ และหนี้ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ที่มีสัดส่วนเกือบร้อยละ ๑๕ ของหนี้สาธารณะทั้งหมดด้วย สำหรับในส่วนของการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการพัฒนาและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จของรัฐวิสาหกิจของ สบн. ที่ผ่านมานั้น ยังคงมีสัดส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับโครงการเงินกู้ทั้งหมด ซึ่งอาจทำให้ไม่เห็นภาพรวมในการประเมินผลของโครงการเงินกู้ที่ทันต่อสถานการณ์ ดังนั้น สบн. ควรพิจารณาว่าจ้างภาคเอกชนหรือมหาวิทยาลัยที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการพัฒนาและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จของรัฐวิสาหกิจควบคู่กับการพิจารณาแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการพัฒนาและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จของรัฐวิสาหกิจควบคู่กับการพิจารณาแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ด้วย อีกทั้งในการจัดทำรายงานผลตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สบн. ควรมีการรายงานผลการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์หรือทิศทางภาระหนี้ของประเทศในอนาคตควบคู่กับการรายงานผลของการกู้เงินและการค้าประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่ล่วงมา เพื่อให้รัฐบาลและรัฐสภาได้พิจารณาศึกษาเพื่อประโยชน์ในการนำเสนอนโยบายวางแผนการบริหารหนี้สาธารณะให้สอดคล้องกับความต้องการกู้เงินและบริหารหนี้ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ความยั่งยืนทางการคลังและกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความสามารถในการชำระหนี้ของประเทศให้เป็นไปอย่างรอบคอบต่อไป

จากนั้น รองผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (นางจินดารัตน์ วิริยะทวีกุล) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า ในการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการเงินกู้ต่าง ๆ นั้น สบн. จะมีการกำหนดจำนวนโครงการที่จะติดตามและประเมินผล โดยจะติดตามและประเมินผลเมื่อโครงการต่าง ๆ ได้ดำเนินการมาแล้วประมาณ ๑ ปี ซึ่ง สบн. มีแผนที่จะว่าจ้างภาคเอกชนหรือมหาวิทยาลัยที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเพื่อดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ รวมถึงได้มีการประชุมเพื่อวิเคราะห์สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจแผนการคลัง และกลยุทธ์การบริหารหนี้สาธารณะ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงต่าง ๆ อย่างรอบด้าน

ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการด้วย ทั้งนี้ สบน. จะได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ของคณะกรรมการไปพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานประจำปีงบประมาณต่อไป

ที่ประชุมพิจารณารับทราบรายงานดังกล่าว

(๗) เรื่องอื่น ๆ

(ไม่มี)

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๔๐ นาฬิกา

สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา